

این روزها که در سراسر جهان همه در خانه می‌مانند، به تنهایی و تلخی آن بی می‌برند و این آغاز خودآگاهی درباره این بیماری پنهان است. ویروس کرونا با ایجاد فاصله اجتماعی، مردم جهان را به وجود فاصله اجتماعی طولانی دیگری در خود آگاه کرده است. در حقیقت، ویروس کرونا می‌گوید: «از من شکایت نکنید، از کرونای تمدنی که جوامع را تمیز کرده، خانواده را متلاشی و بین شما و معنویت و حقیقت خودتان فاصله انداخته شکایت کنید».

اکنون انسان‌ها در سراسر جهان شاهد اخبار منتشره در بحران کرونا هستند و به حال خود وقوف پیدا می‌کنند؛ به جان هم افتادن برای دستمال کاغذی در فروشگاه‌های یکی از صنعتی‌ترین کشورها، دعوا بر سر چند بسته پیاز در بازار یکی از مرفه‌ترین

سرانجام کرونا کنترل می‌شود؛ ولی پیامدهای فعال شده بیماری باطنی، از کنترل غرب خارج خواهد شد. پاره‌ای از پیامدها قابل کنترل هستند؛ اما آثار بعضی از آن‌ها از جمله فاجعه انسانی بدتر از تبعات جنگ جهانی که چهره حکومت‌های غربی را خدشه‌دار کرده است، باقی خواهد ماند.

جوامع، بیماران سالمند را بدون همراه در راهروی بیمارستان‌ها رها کردن، کشیدن دستگاه تنفس از روی صورت سالمندان و قطع آن در بیمارستان‌های برخی کشورها، رها کردن مرده‌ها بدون تشییع جنازه، خاک‌سپاری‌های بی‌کس‌وکار و گورهای نامعلوم و گاه دسته‌جمعی، بیش از هر چیز از تنهایی انسان رونمایی می‌کند.

مردم از خود می‌پرسند، چرا دولت‌هایشان آن‌ها را رها کرده‌اند و به زودی می‌فهمند آن‌ها را در مقابل ارزش‌ها و باورهای لیبرالیسم قربانی ساخته‌اند! آزادی برای بشر است یا بشر برای آزادی؟! اقتصاد برای مردم است و یا مردم برای اقتصاد؟!!

به زودی مردم جهان بیش از پیش تنهایی خود را احساس کرده، احتمالاً به این نتیجه می‌رسند که خود

باید به فکر خویش باشند و این می‌تواند آغاز اعتراضات اجتماعی در کشورهای صنعتی و اقتصادهای پیشرفته باشد.

سرانجام کرونا کنترل می‌شود؛ ولی پیامدهای فعال شده بیماری باطنی، از کنترل غرب خارج خواهد شد. پاره‌ای از پیامدها قابل کنترل هستند؛ اما آثار بعضی از آن‌ها از جمله فاجعه انسانی بدتر از تبعات جنگ جهانی که چهره حکومت‌های غربی را خدشه‌دار کرده است، باقی خواهد ماند.

۳- عکس‌العمل دولت‌ها

آمریکایی‌ها در طول دو دهه گذشته و در چندین رویداد از جمله انفجار مشکوک برج‌های دوقلو و لشکرکشی به غرب آسیا تا تولید گروه تروریستی داعش و هجوم شورشیان تربیت شده غرب به عراق و سوریه و تحریک عربستان برای حمله به یمن، تلاش کردند که ایالات متحده را به قله قدرت مسلط جهان برسانند؛ اما ایستادگی ملت‌های عراق، سوریه، یمن و لبنان و در رأس آنان ملت ایران، آنان را در تحقق این هدف ناکام ساخت.

رئیس‌جمهور فعلی آمریکا با این شعار روی کار آمد که «آمریکا را دوباره اول خواهیم کرد»؛ اما امروز که با بزرگ‌ترین بحران تاریخ آمریکا مواجه شده است، ده‌ها هزار انسان مبتلا به کرونا را به حال خویش رها کرده است و قصد حمله به عراق را دارد تا افکار عمومی را منحرف کند.

کرونا نه فقط قدرت آمریکا و اروپا، بلکه اندیشه لیبرالیسم و فرهنگ سرمایه‌داری و ارزش‌های آمریکایی، آزادی و دموکراسی غربی را با چالش بزرگی روبرو کرده است و اقتصاد، امنیت و روابط بین‌الملل آنان را تضعیف خواهد کرد.

کرونا فارغ از اینکه ساخته دست بشر یا محصول یک جهش طبیعی باشد، با هجوم خود، به بشر یادآوری کرد که:

انسان، مالک کره زمین نیست! مشکلات بشر به بشریت مربوط است و ثروتمند بودن یا صنعتی بودن یک کشور، آن را از خطرات جاری در کل زمین مصون نمی‌سازد.

تماس تلفنی رئیس‌جمهور قدرت بزرگی همچون آمریکا با رؤسای جمهور دیگر کشورها برای تأمین ملزومات پزشکی ابتدایی، همچون ماسک، دستکش و... بیانگر آن است که حتی قدرت‌های بزرگ هم

نمی‌توانند امور خود را به تنهایی اداره کنند.

بشر در تنهایی قادر به زندگی نیست؛ پدر، مادر، فرزند، خواهر، برادر و دوست در زندگی او شریک و مهم هستند.

انسان نمی‌تواند بدون ارتباط با خدا با خود و دیگران رابطه‌ای پایدار و حقیقی برقرار کند.

بنابراین اقتضای دستیابی بشر به چنین فهم و درک و محیط زندگی جدید، تغییر در ارزش‌ها، نهادها، نظم سیاسی و اقتصادی و در یک کلام، «نظام جدید بین‌الملل» و «به رسمیت شناختن ارزش‌های جدید» است که این مهم بدون «جنبش اجتماعی بین‌المللی» ممکن نیست. با این حال آیا غرب ظرفیت ایجاد و هدایت این نوع جنبش اجتماعی بین‌المللی را دارد؟ جنبش ناکام «ضد وال استریت» و جنبش «ضد سرمایه‌داری جلیقه زردها» در فرانسه نشان داد غرب ظرفیت خلق انقلابی شبیه «انقلاب کبیر فرانسه» را ندارد. از سوی دیگر باید دید آیا دست‌های شیطانی که تحولات بزرگ پس از پایان جنگ جهانی اول و دوم را در جامعه غرب هدایت کرده‌اند، اجازه چنین تحولی را در جوامع غربی خواهند داد؟ وظیفه ملت و نظام ما و به‌ویژه وظیفه نیروهای انقلابی در چنین شرایطی چیست؟

۴- جریان‌های سیاسی و راهکارها

بی‌تردید کرونا چند صباحی دیگر، عقب خواهد نشست و انسان‌ها بار دیگر میدان‌دار خواهند شد؛ ولی چند حفره معنایی در جوامع بشری و گسل‌های فعال شده اجتماعی با کرونا پدیدار شده است؛ به‌ویژه تنهایی بشر و نبود عدالت و کرامت انسانی که نیاز به چاره‌جویی جدی خواهد داشت. چگونه یک نظام عادلانه و انسانی جایگزین نظام سرمایه‌داری شود و در یک کلام، دردهای اصلی بشر چگونه درمان گردد؟ سه گروه از اندیشمندان عصر مدرن نگران آغاز عصر جدید و متفاوت بشریت هستند که متأسفانه هر سه گروه تلاش می‌کنند از شکل‌گیری تحول جهانی و بازگشت انسان به حقیقت خویش جلوگیری نمایند:

گروه نخست سعی دارند با تجویز چند داروی مسکن و آرام‌بخش بر این بیماری خطرناک‌تر از کرونا سرپوش بگذارند؛ به همین دلیل فقط به آثار سیاسی و اقتصادی کرونا اشاره کرده، آگاهانه یا ناآگاهانه، نمی‌گذارند عمق تأثیر فاجعه‌آمیز انسانی و اجتماعی دنیای صنعتی و مدرن بر روح و جان و حقیقت آدمی